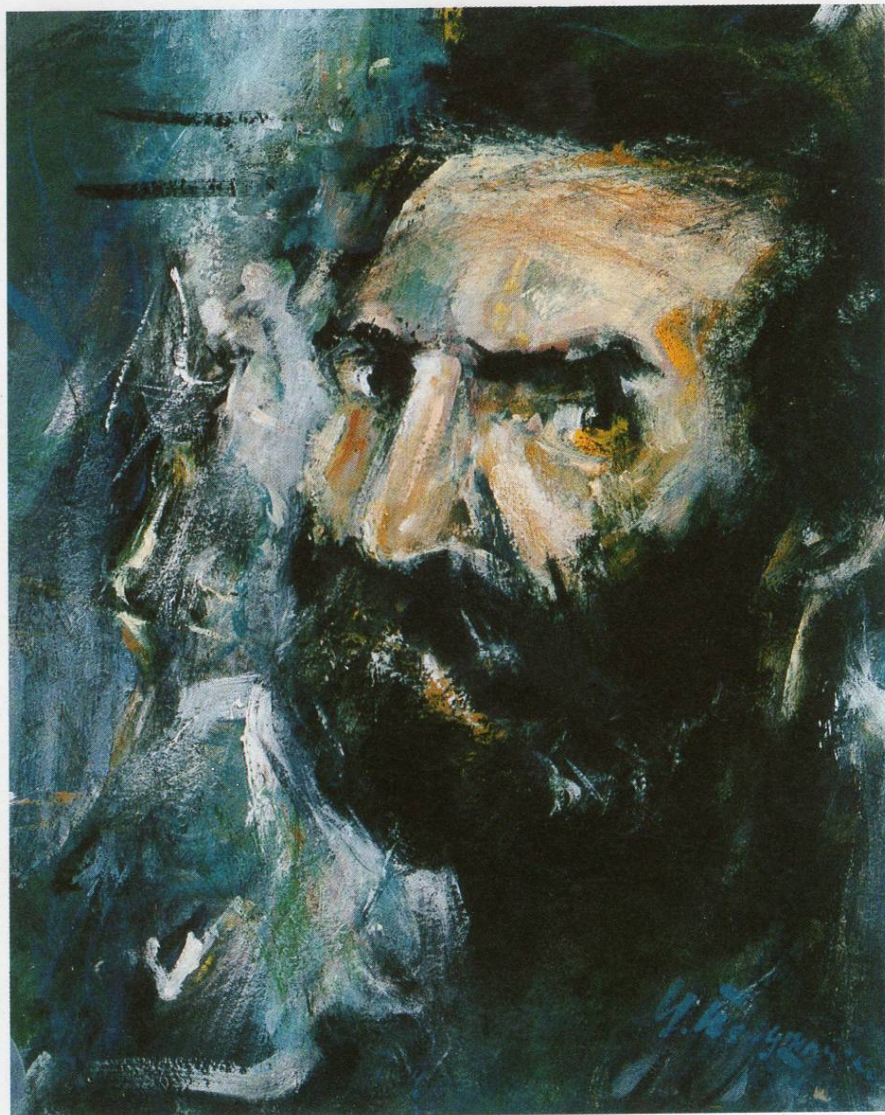

U. Hengstenberg

НАСЛОВНА СТРАНА: Автопортрет, акрилик, 33 × 27 см, 1990
GOVER PAGE: Self-portrait, acrylic, 33 × 27 cm, 1990

УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА – СТРУМИЦА
ART GALLERY – STRUMICA

ИЛИЈА ПЕНУШЛИСКИ
I LIJ A PENUŠLISKI

МАЈ, 1993

MAY, 1993

СЛИКАРСТВОТО (НЕ) Е МАГИЈА

Секој обид, во денешни услови, да се мисли или да се пишува за уметноста – а за сликарството особено – е речиси опасен. Опасен зашто постмодерната ера внесе радикални резови во начинот на гледањето и прифаќањето на уметноста, ја насочи мислата кон суштински и комплексни преиспитувања на нештата, дојде до самото битие на уметноста – и како да остана таму. Односно, како да не успеа да излезе од Волшебниот круг на филозофската традиција. Теориските преиспитувања главно се артикулираа околу вечните прашања: што е уметност, што е убаво, кои се исходништата на уметничкото дело или, конечно, што воопшто може да се подведе под поимот уметничко дело? И понатаму, што е тоа “внатре” во делото (ergon) а што “надвор” (parergon), односно што е главно а што споредно, релациите имплицитно/експлицитно, латентно/манифестно... Она што речиси вообичаено останува по страна (или без јасен одговор) е фактот дека уметничките дела са **myka**, околу нас, ги гледаме (или-се лажеме!?), а не знаеме: како и зошто се тука, како да ги гледаме и (пре)оценуваме, која е нивната а која нашата вистина!

Едновремено, актуелните филозофско-теориски преиспитувања жестоко се нафрлија врз обидите за идентификација и лична проекција во толкувањето на уметноста, односно врз метафизичката желба која води кон субјективизам на интерпретацијата. При тоа, како да превидоа дека на тој начин самите се претвораат во сопствена спротивност и проповедаат само друг тип самоволие (“терористички опскурантизам”).

Но, зошто воопшто ваков вовед и зошто во контекстот на сликарството на Илија Пенушлиски?
Прво, затоа што повеќето теориски преиспитувања се потпираат врз одреден тип генерализации: за уметноста во целина и за суштината на исказот во одделни уметности. Но што со – исклучоците? Ги бришеме ли едноставно од регистарот на уметничките дела? Односно, ако некое дело (дела) не се вклопува во дадената теориска визија – не постои ли? А нели се, може би, токму тие дела – оние што свесно или несвесно се држат по страна од актуелните искази – нели се тоа дела според кои и ние треба да се одредуваме?

Можеби првото и основно гледање на сликарството на Илија Пенушлиски е да го покаже–потврди она што теориските системи го превидуваат: дека сликарството е сепак **нешто друго!** Имено, веројатно стои тезата дека всушност не постои разлика меѓу јазиците (во која и да е смисла) туку дека станува збор за еден јазик во различна употреба, односно дека тие сите имаат еден заеднички но заборавен корен. Но повторно: нели е сликата и нешто друго? Нели е нејзиниот корен сепак малку различен, вткаен во она прво, исконско, магијско чувствување на светот?

Во нејзиниот неприкосновен тоталитет, во временската и просторната неусловеност, во универзалниот комуникациски код... Сликата се прикажува како апсолутен магијски чин. И токму во тие релации, следејќи ја таквата нејзина аура, Пенушлиски ја потенцира нејзината магијска даденост во неколку суштински насоки: феноменот на нејзината целовитост (без почеток и крај) и можноста за моментна заокружена визуелизација; слоевитоста односно комплексноста на претставеното и податноста за непрекинат континуитет на доживувањето; ефектот (надворешен и внатрешен) на симболиката, метафората, мистеријата, сонот... и метафизиката на опозициите реално/иреално, објективно/субјективно...

Оттука, прво, Сликата кај Пенушлиски логично веќе во стартот е зградена на основите на нејзиниот иницијален интегритет, несвојствен за другите уметнички дела: изразувајќи се низ ефектот на двете основни компоненти – композицијата и колоритот – таа мора во миг и во тотал да се наметне, да зграпчи, да надвлее и опчини. Концептот на сликата го следи концептот на релацијата око-ум, односно ја влече онаа невидлива линија на прв импулс, реакција во магновение, магичност на призорот без (буквален) почеток и крај, без прв или последен помет (или истиот е неважен). Ако постои магија на Сликата, таа делува веќе на прв поглед – или ја нема! Кај Пенушлиски таа делува речиси беспрекорно.

Но, ниту еден елемент, ниту едно рамниште на прифаќањето не е доволно само за себе. Затоа, второ, кај Пенушлиски магијата на тоталитетот веднаш потоа се разградува и во слевитост и последователност на привлекувањето и “читањето” Естетиката на целината континуирано се дисперзира во повеќе планови, низ акцентски целини или детали – потенцирани или притаено присутни. Рамништата се прелеваат, визуриите течат една до друга или, често, една контра друга, се отвораат процепи во самата внатрешност – во центарот или некаде **зад** Сликата. Таа, Сликата, е круг што практично не се затвора!

Третото, и подеднакво важно рамниште на сликите на Пенушлиски е комуникацијата на магијската душа на Сликата со исконската упатеност на свеста кон метафизички релации, мистериозно-романтични треперења, таинствени структури, простори помеѓу сонот и јавето... Поточно, поентата на магијата на сликите на Пенушлиски е токму тоа **помеѓу**: можното и неможното, објективното и субјективното, виденото и сонуваното, рационалното и ирационалното – градови ни на небо ни на земја, пловечко-летачки викиншки бродови, градби со непознато потекло и намена, светлини без извор.

Ако претходните редови беа упатени главно кон некои глобални точки на делата на Пенушлиски во однос на самата суштина на сликата како автономно уметничко дело, вториот битен репер што се надоврзува е неговиот став кон сликарството. Попрецизно, магијската душа на Сликата може да се пројави единствено ако е создадена на вистинскиот начин, односно ако е – **насликана**! Самиот чин на сликањето е дел од таа магија и не може да биде заменет со **нешто друго**. Затоа, Пенушлиски не е ни модерен ни постмодерен сликар, ниту пак се вклопува во контекстот на актуелните “преиспитувања” на манифестациите на сликарството во последните дваесетина години. Тоа се тие исклучоци кои не поднесуваат генерализации, сликари со голема почетна буква, вон дадено време и даден простор. Долго најавуваната и очекуваната смрт на сликарството за Пенушлиски очигледно е вештачка конструкција. Магијата на Сликата, создадена пред илјадници години, не е прашање на почеток и крај. Проблемот е во мајсторството на нејзината перманентна реинкарнација.

ЗЛАТКО ТЕОДОСИЕВСКИ

PAINTING IS (NOT) MAGIC

Every attempt to think or write about art – and particularly about painting – is, in today's circumstances, almost dangerous. Dangerous because the post-modernist period has introduced radical changes in the way art is seen and understood. It has directed thought towards profound and complex reconsiderations; it has arrived at the very essence of art – and it appears to have remained there. In other words, it appears to have failed to leave the magic circle of the philosophical tradition. These theoretical reconsiderations mainly deal with the eternal questions: what is art, what is beautiful, what is the origin of a work of art, and, finally, what precisely can be included under the notion of "a work of art"? And furthermore – what is "within" the work (ergon) and what is "outwith" it (parergon), that is to say – what is the primary and what the secondary, what are the relations between the implicit and the explicit, the latent and the manifest...? What is almost customarily neglected (or left without a clear answer) is the fact that the works of art are **here**, around us; we can see them (or is this an illusion?), and we still do not know: how or why are they here?; how are we supposed to look at and (re-)evaluate them?; what is their truth? and what, indeed, is our truth?

At the same time, the current philosophical and theoretical reconsiderations have violently attacked the attempts at identification and personal projection in the interpretation of art, or, more precisely, the metaphysical tendency which would lead to subjective interpretation. And somewhere along these lines they seem to have overlooked the fact that by so doing they were becoming their own opposites, for they were preaching merely another kind of self-will ("terrorist obscurantism").

But why this kind of introduction and why in the context of the works of Ilija Penušliski?

First of all, because most of the theoretical reconsiderations rest upon a certain type of generalisation: of art as a whole and of the essence of the expression in particular arts. But what about the exceptions? Are we simply to erase them from the index of works of art? Or, in other words, if a work does not fit into a given theoretical system – does that mean that it doesn't exist? Are not, perhaps, these very works – which remain, by a conscious or unconscious decision, aside from the current trends – are not they the works we should guide ourselves by?

It might be that Ilija Penušliski's primary and basic understanding of the art of painting is that it should serve to demonstrate-confirm what theoretical systems overlook – that painting is, after all, **something else!** The thesis that there is, in essence, no difference between languages (in any sense) is probably correct – that there is rather one common language in a variety of uses, or, more precisely, that all languages have one common but forgotten root. And again: is not a painting something else as well? Is not its root still somewhat different, woven into the very first, primordial, magic feeling of the world?

The inviolable totality, the temporal and spatial independence, the universal code of communication... make the Painting appear to be an act of absolute magic. And it is in precisely these relations and following this aura of the painting that Penušliski places the emphasis on its magic quintessence in several fundamental directions: the phenomenon of its totality (with no beginning and no end) and the possibility of a momentarily completed visualisation; the many-sidedness, or rather the complexity of the image presented and its openness to an uninterrupted continuity of experience; the effect (the internal and the external) of its symbolics, metaphor, mystery, dream ... and the metaphysics of the opposites real/unreal, objective/subjective...

Hence, Penušliski's Painting is, first of all, logically, and from the very start, built upon the foundations of its initial integrity, uncharacteristic of other works of art: finding its expression through the effect of its two basic components – composition and

colours – it must, instantaneously and totally, impose itself, grab, overpower and enchant the spectator. The concept of the painting follows the concept of the eye-mind relation, or rather it draws the invisible line of the first impulse, the instantaneous reaction, the magic of the sight which has no (literal) beginning or end, no first and no final touch (or it is of no significance). The magic of the Painting is felt instantly – or it is not there! In the works of Penušliski it functions almost immaculately.

However, no single element and no single level of acceptance is sufficient in itself. Therefore, secondly, the magic of the totality in Penušliski's paintings is immediately disintegrated into many layers and subsequences of appeal and "reading". The aesthetics of the totality is continuously dispersed into a number of planes, through accentual entities or details – emphasised or unconspicuously present. The levels merge, the angles of viewing flow one after the other, or, frequently, one counter the other; crevices open in the very interior – in the centre or somewhere **behind** the Painting. The Painting is, indeed, a circle which is virtually never closed.

The third and equally important level of Penušliski's paintings is the communication of the magic soul of the Painting with the primordial inclination of consciousness towards metaphysical relations, mysterious and romantic vibrations, secret structures, spaces between dream and reality... Or, more precisely, the point of the magic of Penušliski's paintings is exactly that which lies **between**: the possible and the impossible, the objective and the subjective, the seen and the dreamt, the rational and the irrational – cities neither in the heavens nor on the earth, sailing-flying Viking ships, buildings of unknown origin and purpose, lights with no source.

If what has been said so far has mainly referred to certain global points in Penušliski's works in relation to the very essence of the painting as an autonomous work of art, the second important landmark is his attitude towards the art of painting. Or, rather, that the magic soul of the Painting can be experienced only if it is created in the right manner, that is to say, if it is – **painted!** The act of painting is in itself a part of that magic and cannot be replaced by **anything else**. Penušliski is thus neither a modern nor a post-modernist painter, nor does he fit into the context of the current "reconsiderations" of the art of painting manifested over the past twenty or more years. These are the exceptions that do not tolerate generalizations, painters with a capital P, outwith a given time and space. It is obvious that for Penušliski, the death of the art of painting – so long predicted and expected – is an artificial construction. The magic of the Painting, created thousands of years ago, is not a question of a beginning or an end. The problem is in the mastery of its permanent reincarnation.

ZLATKO TEODOSIEVSKI

Translated into English by: Ljubica Arsovska-Teodosievska

БИОГРАФИЈА

ИЛИЈА ПЕНУШЛИСКИ

Роден е во Скопје 1947 година. Академија за ликовни уметности завршил 1971 година во Белград. 1972/73 бил на постдипломски студии во Прат Институтот во Њујорк. Член е на Друштвото на ликовни уметници на Македонија. Адреса: Скопје, Орце Николов бр. 96, тел. 091-209-939

САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ

- 1980 – Скопје, Ликовен салон на ДЛУМ, изложба на цртежи
- 1986 – Скопје, Клуб на писателите, изложба на цртежи и графики
- 1987 – Скопје, Уметничка галерија “Скопје”
- 1987 – Штип, Уметничка галерија “Безистен”
- 1992 – Скопје, Студио и Галерија “Пановски”

ГРУПНИ ИЗЛОЖБИ

- 1970 – Струмица, Изложбен салон на Работничкиот универзитет, VII–Меѓународна струмичка ликовна колонија
- 1971 – Белград, Генерација’71
- 1972 – Скопје, Млада генерација, МСУ
- 1972 – Битола, Современи македонски уметници
- 1973 – Њујорк, Млади уметници од Прат
- 1975 – Костањевица на Крка, Млади ликовни уметници од Македонија, Замутов ликовен салон
- 1976 – Белград, Млади македонски уметници, Салон на МСУ
- 1976 – Скопје, Цртеж’76, НУБ “Климент Охридски”
- 1977 – Сомбор, XVII ликовна есен, Градски музеј

- 1977 – Скопје, Цртеж’77, НУБ “Климент Охридски”
- 1978 – Грац, Современо македонски сликарство, Нова галерија
- 1978 – Скопје, Цртеж’78, НУБ “Климент Охридски”
- 1978 – Бања Лука, Современа македонска уметност, Дом на култура
- 1978 – Сомбор, VI триенале на современиот југословенски цртеж, Градски музеј
- 1979 – Скопје, “Критичарите одбраа”, Дом на млади “25 мај”
- 1979 – Скопје, Цртеж’79, НУБ “Климент Охридски”
- 1980 – Сомбор, XX ликовна есен, Градски Музеј
- 1980 – Скопје, Цртеж’80, НУБ “Климент Охридски”
- 1981 – Белград, Генерација’71, Галерија на Факултетот за ликовна уметност
- 1984 – Скопје, Графика’84, НУБ “Климент Охридски”
- 1986 – Скопје, Клуб на писателите (со И. Глигорова, Ж. Јакимовски, Ф. Буловиќ, Г. Чемерски и Д. Манев)
- 1987 – Скопје, “Геометризмот и неговите видови во македонското сликарство”, Музеј на Македонија
- 1988 – Скопје, “Аквизиција VII”, МСУ
- 1988 – Скопје, “Македонска ликовна уметност (1948–88)”, Уметничка галерија
- 1988/89 – Скопје, “Сликарство на мал формат”, КИЦ
- 1990 – Скопје, “Мал формат”, Галерија “Глам”
- 1990 – Нирнберз “10 македонски сликари”
- 1991 – Скопје, “Нова постојана поставка на МСУ”, МСУ
- 1992 – Струмица, Куманово, Скопје, Штип, “XXIX Меѓународна струмичка ликовна колонија’92”
- 1992 – Скопје, “Клуб на писателите” (заедно со Г. Чемерски, Ж. Гелебска, К. Мишев...)
- 1992 – Смољан (Булгарја), Меѓународна ликовна колонија’92.

BIOGRAPHY

ILIJA PENUŠLSKI

Born in Skopje, September 1947. Graduated from the Academy of Fine Arts in Belgrade, 1971. Postgraduate studies at Pratt Institute in New York, 1972/73. A member of the Society of Artists of Macedonia.

Address: Skopje, Orce Nikolov 96
Tel. 091-209-939

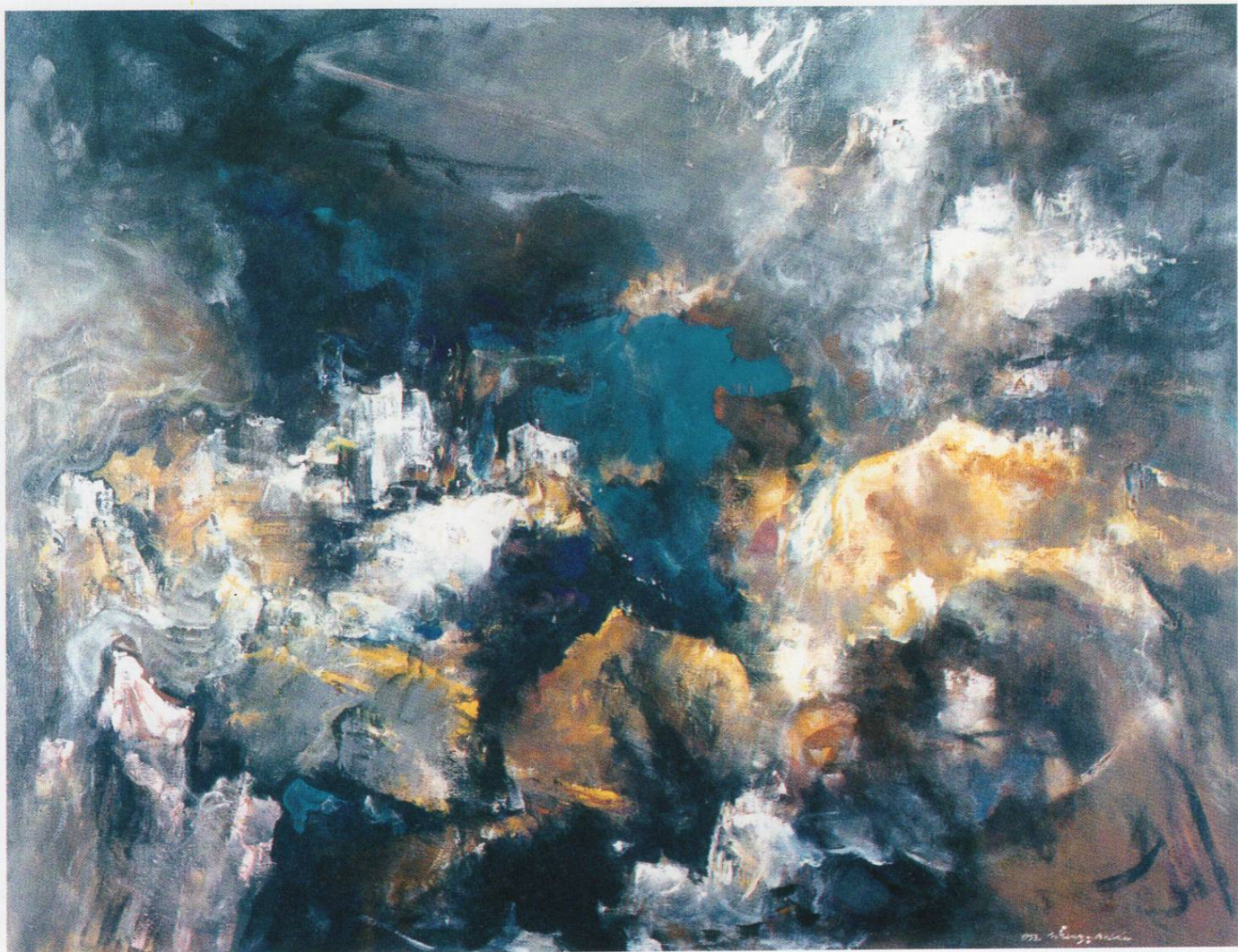
ONE-MAN EXHIBITIONS

- 1980 – Skopje, Art Salon of DLUM, Exhibition of drawings
- 1986 – Skopje, Writers' Club, Exhibition of drawings and graphics
- 1987 – Skopje, Art Gallery "Skopje"
- 1987 – Štip, Art Gallery "Bezisten"
- 1992 – Skopje, Studio and Gallery "Panovski"

GROUP EXHIBITIONS

- 1970 – Strumica, Exhibit Salon of the Adult Education Centre, VII International Fine Arts Colony of Strumica
- 1971 – Belgrade, Generation'71
- 1972 – Skopje, Young Generation, Museum of Contemporary Art
- 1972 – Bitola, Contemporary Macedonian Artists
- 1973 – New York, Young Artists from Pratt
- 1975 – Kostanjevica on the Krka, Young Artists from Macedonia, Zamutov Art Salon
- 1976 – Belgrade, Young Macedonian Artists, Salon of the Museum of Contemporary
- 1976 – Skopje, Drawing'76, National and University Library "Kliment Ohridski"
- 1977 – Sombor, the 17th Autumn of Fine Arts, City Museum

- 1977 – Skopje, Drawing'77, National and University Library "Kliment Ohridski"
- 1978 – Graz, Contemporary Macedonian Painting, New Gallery
- 1978 – Skopje, Drawing'78, National and University Library "Kliment Ohridski"
- 1978 – Banja Luka, Contemporary Macedonian Art, Cultural Centre
- 1978 – Sombor, The 6th Triennial of the Contemporary Yugoslav Drawing, City Museum
- 1979 – Skopje, The Critics' Choice, Youth Centre "25 May"
- 1979 – Skopje, Drawing'79, NUL "Kliment Ohridski"
- 1980 – Sombor, The 20th Autumn of Fine Arts, City Museum
- 1980 – Skopje, Drawing'80, NUL "Kliment Ohridski"
- 1981 – Belgrade, Generation'71, Gallery of the Academy of Fine Arts
- 1984 – Skopje, Graphics'84, NUL "Kliment Ohridski"
- 1986 – Skopje, Writers' Club (with I. Gligorova, Ž. Jakimovski, F. Bulović, G. Čemerski and D. Manev)
- 1987 – Skopje, "The Geometrism and Its Types in the Macedonian Painting", Museum of Macedonia
- 1988 – Skopje, "Acquisition 7", Museum of Contemporary Art
- 1988 – Skopje, "Macedonian Fine Arts (1948 – 88)", Art Gallery
- 1988/89 – Skopje, "Painting on a Small Format", Gallery "Glam"
- 1991 – Nurnberg, "Ten Macedonian Painters"
- 1991 – Skopje, "New Permanent Staging of the Museum of Contemporary Art", Museum of Contemporary Art
- 1992 – Strumica, Kumanovo, Skopje, Štip, "The 29th International Fine Arts Colony of Strumica '92"
- 1992 – Skopje, Writers' Club (together with G. Čemerski, Ž. Gelevska, K. Mišev...)
- 1992 – Smolyan (Bulgaria), International Fine Arts Colony'92

Градот Тула, акрилик, 100 × 130 см, 1992/3
The City of Tula, acrylic, 100 × 130 cm, 1992/3

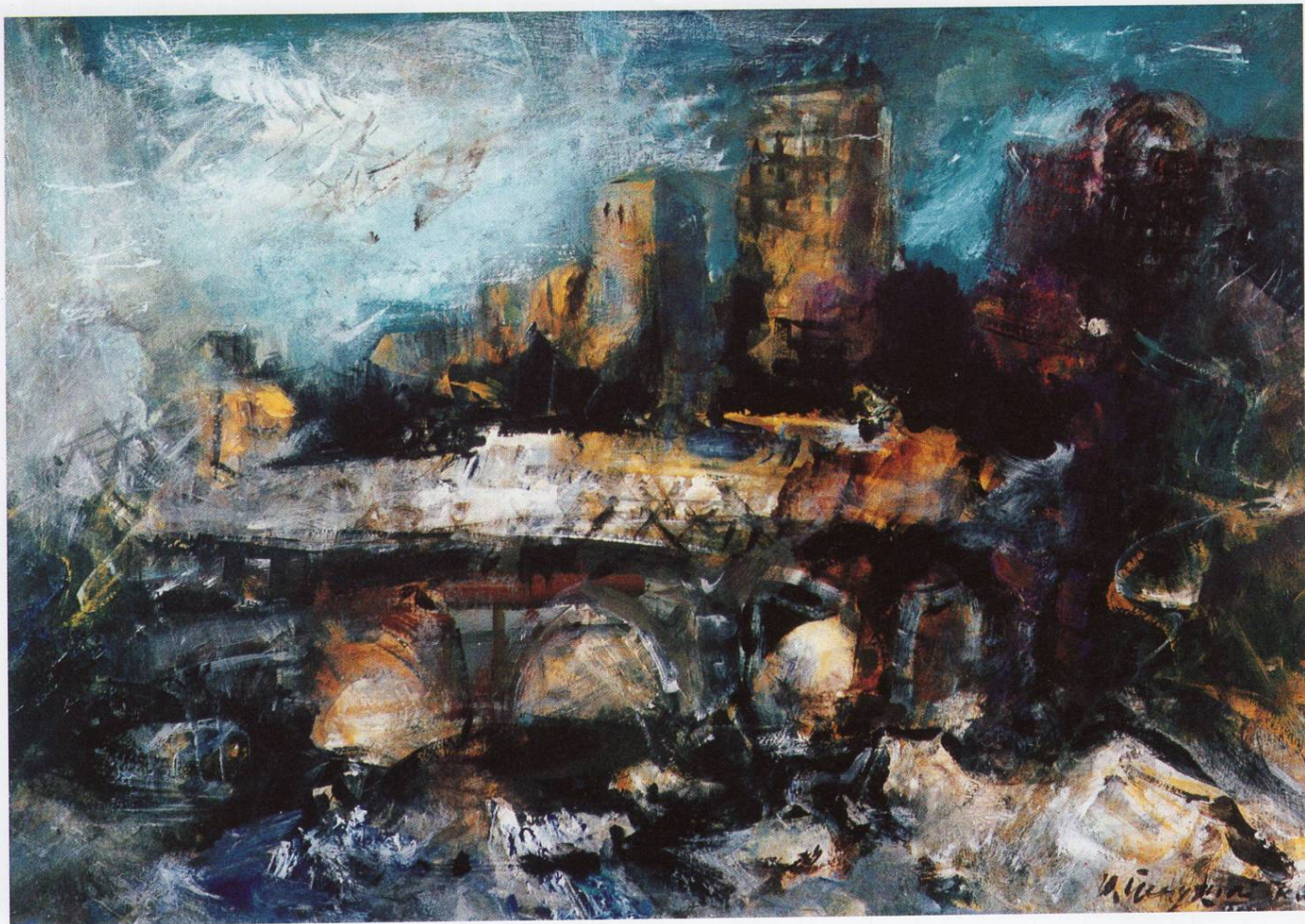
Предел со тополи, акрилик, 97 × 130 см, 1991
Landscape with Poplars, acrylic, 97 × 130 cm, 1991

Викинзи, акрилик, 73 × 97 см, 1990
Vikings, acrylic, 73 × 97 cm, 1990

Предел со облаци, масло, 73 × 91 см, 1992
Landscape with Clouds, oil, 73 × 91 cm, 1992

Мост, акрилик, 49 × 70 см, 1992

Bridge, acrylic, 49 × 70 cm, 1992

Езерска земја, акрил, 49 × 69 см, 1992
Land of Lakes, acrylic, 49 × 69 cm, 1992

Манастир, акрилик, 48 × 69 см, 1992
Monastery, acrylic, 48 × 69 cm, 1992

Дервен, акрилик, 47 × 62 см, 1992

Ravine, acrylic, 47 × 62 cm, 1992

Врата, акриллик, 100 × 81 см, 1993
Door, acrylic, 100 × 81 cm, 1993

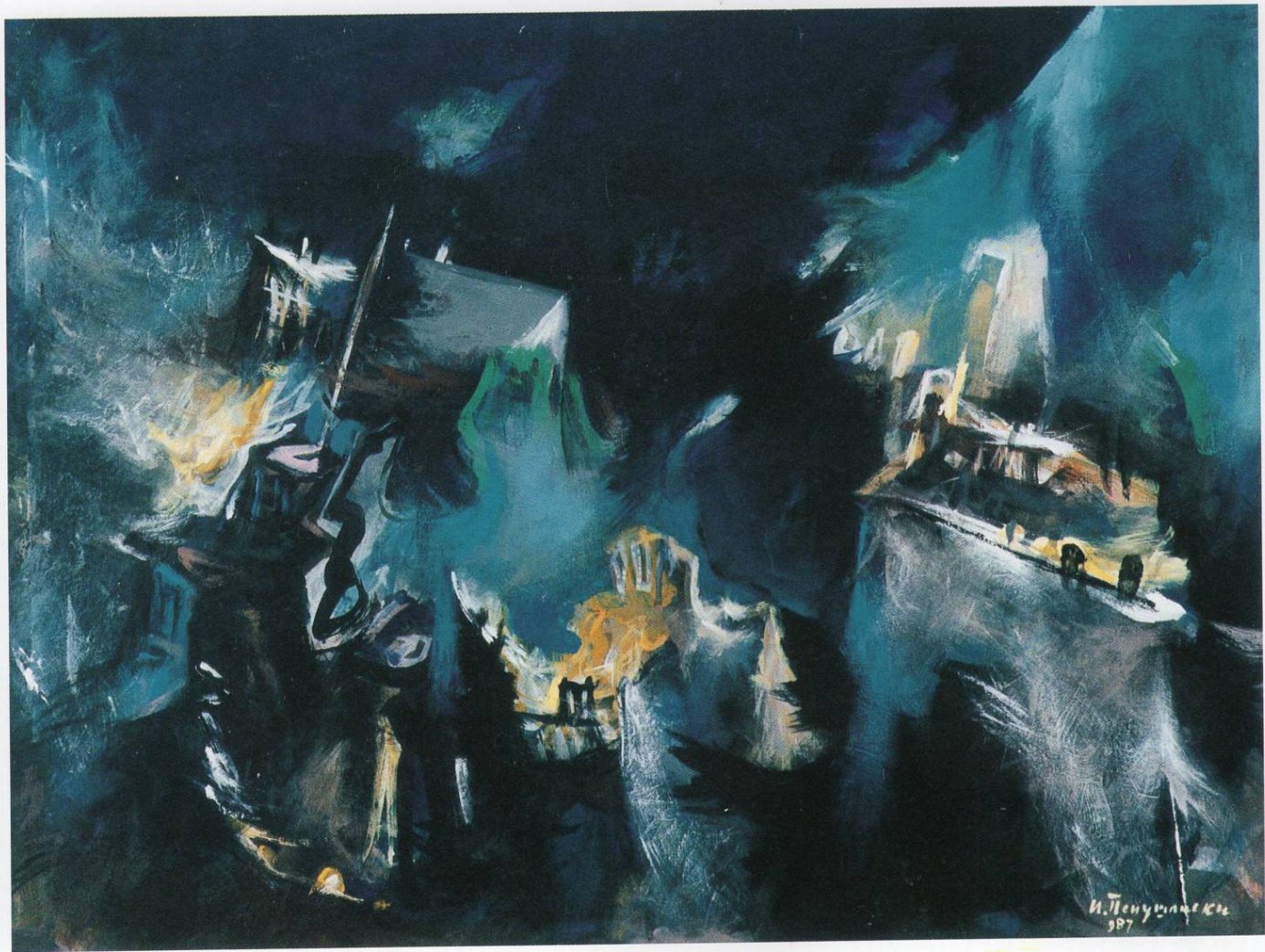

Слика, акрил, 65 × 81 см, 1993
Painting, acrylic, 65 × 81 cm, 1993

Брод, акрилик, 65 × 81 см, 1993

Ship, acrylic, 65 × 81 cm, 1993

Стара слика 1, акрилик, 48×66 см, 1987
Old Painting 1, acrylic, 48×66 cm, 1987

КАТАЛОГ/CATALOG

1. **Предел со облаци**, *масло*, 73 × 91 см, 1992
Landscape with Clouds, *oil*, 73 × 91 cm, 1992
2. **Викинзи**, *акрилик*, 73 × 97 см, 1990
Vikings, *acrylic*, 73 × 97 cm, 1990
3. **Оној град**, *акрилик*, 97 × 130 см, 1986
That Town, *acrylic*, 97 × 130 cm, 1986
4. **Автопортрет**, *акрилик*, 33 × 27 см, 1990
Self-portrait, *acrylic*, 33 × 27 cm, 1990
5. **Предел со тополи**, *акрилик*, 97 × 130 см, 1991
Landscape with Poplars, *acrylic*, 97 × 130 cm, 1991
6. **Брод**, *акрилик*, 65 × 81 см, 1993
Ship, *acrylic*, 65 × 81 cm, 1993
7. **Врата**, *акрилик*, 100 × 81 см, 1993
Door, *acrylic*, 100 × 81 cm, 1993
8. **Невреме**, *акрилик*, 97 × 81 см, 1991
Storm, *acrylic*, 97 × 81 cm, 1991
9. **Катедрала**, *акрилик*, 66 × 92 см, 1986
Cathedral, *acrylic*, 66 × 92 cm, 1986
10. **Дожд**, *акрилик*, 35 × 40 см, 1993
Rain, *acrylic*, 35 × 40 cm, 1993
11. **Пристаниште**, *акрилик*, 65 × 81 см, 1993
Port, *acrylic*, 65 × 81 cm, 1993
12. **Градот што го сакам**, *акрилик*, 58 × 78 см, 1989
The City I Love, *acrylic*, 58 × 78 cm, 1989
13. **Мост**, *акрилик*, 49 × 70 см, 1992
Bridge, *acrylic*, 49 × 70 cm, 1992
14. **Тврдина**, *акрилик*, 100 × 130 см, 1990
Fortress, *acrylic*, 100 × 130 cm, 1990
15. **Куќа**, *акрилик*, 49 × 69 см, 1992
House, *acrylic*, 49 × 69 cm, 1992
16. **Светлина долж каналот**, *акрилик*, 67 × 91 см, 1986
Lights Along the Canal, *acrylic*, 67 × 91 cm, 1986
17. **Три чемпреси**, *акрилик*, 48 × 68 см, 1992
Three Cypresses, *acrylic*, 48 × 68 cm, 1992
18. **Дервен**, *акрилик*, 47 × 62 см, 1992
Ravine, *acrylic*, 47 × 62 cm, 1992
19. **Манастир**, *акрилик*, 48 × 69 см, 1992
Monastery, *acrylic*, 48 × 69 cm, 1992
20. **Дубровник, за Пеѓа М.**, *акрилик*, 60 × 73 см, 1993
Dubrovnik, to Pegja, M., *acrylic*, 60 × 73 cm, 1993
21. **Град со тврдина**, *акрилик*, 58 × 79 см, 1991
City with a Fortress, *acrylic*, 58 × 79 cm, 1991
22. **Галичник**, *акрилик*, 53 × 64 см, 1992
Galichnik, *acrylic*, 53 × 64 cm, 1992
23. **Езерска земја**, *акрилик*, 49 × 69 см, 1993
Land of Lakes, *acrylic*, 49 × 69 cm, 1993
24. **Градот Тула**, *акрилик*, 100 × 130 см, 1992/3
The City of Tula, *acrylic*, 100 × 130 cm, 1992/3
25. **Слика**, *акрилик*, 65 × 81 см, 1993
Painting, *acrylic*, 65 × 81 cm, 1993
26. **Сина молња**, *акрилик*, 65 × 81 см, 1993
Blue Lightning, *acrylic*, 65 × 81 cm, 1993
27. **Стара слика 1**, *акрилик*, 48 × 66 см, 1987
Old Painting 1, *acrylic*, 48 × 66 cm, 1987
28. **Стара слика 2**, *акрилик*, 47 × 63 см, 1987
Old Painting 2, *acrylic*, 47 × 63 cm, 1987
29. **Повторно во Тула**, *акрилик*, 50 × 62 см, 1992
Again in Tula, *acrylic*, 50 × 62 cm, 1992
30. **Кула**, *акрилик*, 61 × 50 см, 1992
Tower, *acrylic*, 61 × 50 cm, 1992
31. **Мала слика**, *акрилик*, 35 × 40 см, 1993
Small Painting, *acrylic*, 35 × 40 cm, 1993
32. **Покриви**, *акрилик*, 63 × 88 см, 1990
Roofs, *acrylic*, 63 × 88 cm, 1990
33. **Падина**, *акрилик*, 35 × 40 см, 1993
Slope, *acrylic*, 35 × 40 cm, 1993
34. **Струмица**, *акрилик*, 70 × 100 см, 1992
Strumica, *acrylic*, 70 × 100 cm, 1992
35. **Вељуса**, *акрилик*, 50 × 70 см, 1992
Veliusa, *acrylic*, 50 × 70 cm, 1992
36. **Самрак**, *акрилик*, 35 × 40 см, 1993
Twilight, *acrylic*, 35 × 40 cm, 1993
37. **Сарај**, *акрилик*, 47 × 67 см, 1992
Saray, *acrylic*, 47 × 67 cm, 1992

Пристаниште, акрилик, 65 × 81 см, 1993
Port, acrylic, 65 × 81 cm, 1993

Издава: Уметничка галерија–Струмица
Одговорен уредник: Љупчо Апостолов
Предговор: Златко Теодосиевски
Организација на изложбата, биографски и каталошки податоци: Пепиќ Бранислав
Превод на англиски: Љубица Арсовска (предговор) и Стојан Дончевски
Фотографии: Борис Тодоров

Publisher: Art Gallery–Strumica
Editor-in-Chief: Ljupco Apostolov
Preface: Zlatko Teodosievski
Organization of the exhibition, biography and catalogue data: Pepik Branislav
Translated into English by: Ljubica Arsovska (preface) and Stojan Dončevski
Photographs: Boris Todorov

Published by the Ecosreda Roupite – Marikostinovo Foundation – Petrich, Bulgaria
Design: SIYA Company, Sofia, Bulgaria
Printed by the BALKANPRESS Company, Sofia, Bulgaria